

Γράφει ο **Γιώργος Βασιλάτος**

2010- Η Ελλάδα έχει χρεοκοπήσει και δεν μπορεί να εξυπηρετήσει το δημόσιο χρέος. Η οικονομία είναι κοντά στην κατάρρευση. Πρώτο μνημόνιο “διάσωσης”. Γνωστό ως και “μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα”. Η οικονομία συνεχίζει να συρρικνώνεται.

2012- Η Ελλάδα έχει χρεοκοπήσει και δεν μπορεί να εξυπηρετήσει το δημόσιο χρέος, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου ανήκει σε εμπορικά και ιδιωτικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Η οικονομία είναι κοντά στην κατάρρευση. Δεύτερο μνημόνιο “διάσωσης”. Οι ισολογισμοί των εμπορικών και ιδιωτικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων διασώζονται, περνώντας θηλιά στο λαό. Η οικονομία πολύ πιο κοντά στην κατάρρευση.

2015- Η Ελλάδα έχει χρεοκοπήσει και δεν μπορεί να εξυπηρετήσει το δημόσιο χρέος της, και πάλι. Το μεγαλύτερο μέρος αυτού ανήκει πια στους επίσημους φορείς του ευρωπαϊκού και διεθνούς καπιταλισμού, την ΕΚΤ, τις κυβερνήσεις της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ισπανίας, είτε άμεσα, είτε μέσω του EFSF, του οποίου το τελευταίο ενεργό πρόγραμμα ήταν το πρόγραμμα βοήθειας για την Ελλάδα, που έληξε στις 30 Ιουνίου, 2015. Ο EFSF εξακολουθεί να υπάρχει, αλλά μόνο για την εξυπηρέτηση των ομολόγων που εκδίδονται για να χρηματοδοτήσει τις δραστηριότητές του και τα προγράμματα βοήθειας, λαμβάνει πληρωμές, και εξασφαλίζει τη διατήρηση της συνέχειας, καθώς ο ESM αναλαμβάνει όλη την “ευθύνη”.

Η ελληνική οικονομία έχει ουσιαστικά καταρρεύσει. Ο Τσίπρας, διενεργεί δημοψήφισμα για να απορριφθεί η «τελευταία προσφορά» από τους δανειστές της ΕΕ, ενώ δεσμεύθηκε ότι “την ημέρα μετά το δημοψήφισμα, οι διαπραγματεύσεις θα συνεχιστούν,” και “όσο ηχηρότερο είναι το ΟΧΙ” στο δημοψήφισμα, τόσο καλύτεροι οι όροι της νέας συμφωνίας που ΘΑ προέκυπτε από τις νέες διαπραγματεύσεις”.

Ο Αλέξης Τσίπρας πάει με το κεφάλι ψηλά (μόνο για εγχώρια κατανάλωση), αλλά στην ουσία με το βλέμμα στραμμένο στο έδαφος και κάνει σχεδόν έκκληση για ένα τρίτο πακέτο διάσωσης. Αντί αυτού, κερδίζει μια ωραιότατη “συμφωνία”, για οριστικό “κρέμασμα”, που, με την πλήρωση ορισμένων προϋποθέσεων, είναι το τρίτο μνημόνιο που έχουμε μπροστά μας. Το πρώτο της “πρώτης φοράς αριστερά”.

2015 (ξανά...)- Ο Τσίπρας, ο οποίος έχει και τάσεις αυτοεπιβεβαίωσης αλλά έχει και μια εκπληκτική αδυναμία να εκτιμήσει με ακρίβεια τις κοινωνικές δυνάμεις και τα «οικονομικά αποτελέσματα», αναφέρει ότι, ενώ ο ίδιος δεν “πιστεύει σε” νέο μνημόνιο, θα το εφαρμόσει. Επίσης λέει, ότι υπέγραψε τη συμφωνία, προκειμένου να «αποφευχθεί η καταστροφή της χώρας”, η οποία βέβαια, έχει υποστεί καταστροφικά τα προηγούμενα μνημόνια... Ακόμα δηλώνει ότι δεν έχει “σχέδια να παραιτηθεί, και πως οι όροι της συμφωνίας αυτής είναι ηπιότεροι από εκείνους των προηγούμενων συμφωνιών”.

Λοιπόν, λαμβάνοντας υπόψιν τα “προσωπικά σχέδιά” του, και της topsy-turvy (χαοτικής) ψυχοπαθολογίας του Τσίπρα, καταλαβαίνω πως η σημασία δεν είναι σε αυτό που σκοπεύει ο Αλέξης. Η σημασία είναι σε αυτό που έχει καταστεί τόσο οδυνηρά σαφές για τον πιο απλό παρατηρητή. Ο Αλέξης ούτε τότε ούτε τώρα έχει διάθεση να παραιτηθεί. Αυτό είναι το ωραίο....

Οι περισσότεροι ANEL ήταν έτοιμοι να καταψηφίσουν και με δυσκολία συγκρατήθηκαν από τον πρόεδρό τους. Ίσως να έχουμε αρκετές διαρροές από την πλευρά των μικρών εταίρων της κυβέρνησης και τώρα

αλλά και στο μέλλον. Η συνοχή του μεγάλου κυβερνητικού εταίρου (ΣΥΡΙΖΑ) μοιάζει, περισσότερο από ποτέ μαγική εικόνα.

Από τα κοινοβουλευτικά κόμματα τα μόνα ΟΧΙ που θα εισπράττουν συνεχώς, θα είναι από το ΚΚΕ και (οποία ειρωνεία....) από τη ΧΑ... Φτάσαμε στο σημείο λοιπόν ο ηγέτης ενός αριστερού (υποτίθεται) ριζοσπαστικού κόμματος να εξαρτάται από τις “ναι” ψήφους του ΠΑΣΟΚ και της Νέα Δημοκρατίας. Γελούο? Θα έλεγα έως και επικίνδυνο.... Η ψηφοφορία της Τετάρτης, θα φανεί σαν μια ψήφος εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με όλες τις ψήφους να σημαίνουν “καμία εμπιστοσύνη”. Ο Τσίπρας, ειδικά για τους πραγματικά αριστερούς είναι τελειωμένος, καμένος, κακοψημένος. Ίσως κάποτε να του δοθεί μια σοβαρά μειωμένη σύνταξη, αλλά με τις καταστάσεις που θα προκύψουν με την εφαρμογή του νέου μνημονίου, ακόμα και ο ίδιος δε νομίζω να πιστεύει ότι θα την πάρει ποτέ.

Τώρα, ως προς αυτήν την τρέχουσα συμφωνία και το αν είναι “ηπιότερη” από την τελευταία προσφορά των μεγάλων αφεντικών της ΕΕ προ δημοψηφίσματος... Η συμφωνία που πέτυχε “διάνα” ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύει την ευρωζώνη, το ΔΝΤ, την ΕΚΤ, το ΕSM στο απόλυτο τίποτα. Αυτή η «συμφωνία» είναι ένα σύνολο προϋποθέσεων που η Ελλάδα πρέπει να πληρεί πριν να αρχίσουν οι πραγματικές διαπραγματεύσεις για ένα νέο μνημόνιο της συμφοράς. Έτσι δεν μπορώ και δε θέλω να συγκρίνω τους όρους της παρούσας συμφωνίας με τους όρους της τελευταίας πρότασης που υπέβαλε η Τρόικα πριν από το δημοψήφισμα. Άλλωστε, οι δικές μου θέσεις είναι γνωστές, για έξοδο από ΕΕ και ευρωζώνη.

Αυτά είναι “τεχνικές” λεπτομέρειες και όπως ακριβώς και για μένα, έτσι ακριβώς και για την κυβέρνηση της “πρώτης φοράς αριστερά” δεν ήταν ποτέ το δυνατό μας σημείο.

Αυτό που βλέπω, με το μικρό μου το μυαλό, είναι ότι η συμφωνία – τάφος απαιτεί από την ελληνική κυβέρνηση να τροποποιήσει το ΦΠΑ ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της τρόικας.

Αυτό που η συμφωνία – ντροπή, απαιτεί, είναι η μακροπρόθεσμη, συνολική μεταρρύθμιση των συντάξεων, προς ικανοποίηση της τρόικας.

Αυτό που η συμφωνία – τοκογλυφίας απαιτεί, είναι ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να συμμορφώνεται με τη Συνθήκη για τη Σταθερότητα, τον Συντονισμό και τη Διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η οποία ορίζει ότι τα δημόσια ελλείμματα δεν μπορεί να υπερβαίνουν το 3% του ΑΕΠ και ότι το δημόσιο χρέος δεν υπερβαίνει, ή ΕΠΑΡΚΩΣ ΝΑ ΥΠΟΧΩΡΕΙ προς, το 60% του ΑΕΠ.

Αυτό που η συμφωνία – υποταγή απαιτεί είναι η πλήρης εφαρμογή της ίδιας Συνθήκης, έτσι ώστε οι αυτόματες περικοπές δαπανών να ενεργοποιούνται σε περίπτωση αποκλίσεων σε στοχευμένα πρωτογενή πλεονάσματα του προϋπολογισμού.

Αυτό που η συμφωνία – καταδίκη απαιτεί, είναι αλλαγές στο συνταξιοδοτικό με νόμους για να αντισταθμιστεί το κόστος της απόφασης του Συνταγματικού Δικαστηρίου του 2012 που κηρύσσει παράνομη την κοπή των παροχών σε όσους έλαβαν κύριες και συμπληρωματικές συντάξεις, που “κόστισε” στους δανειστές τοκογλύφους της ΕΕ € 1.022.000.000.

Αυτό που η συμφωνία – θηλιά απαιτεί, είναι η εφαρμογή του “Toolkit 1” του ΟΟΣΑ για “ενίσχυση” της ανταγωνιστικότητας σε πολλούς τομείς του λιανικού εμπορίου και του εμπορίου, γενικότερα, με την εφαρμογή του ΟΟΣΑ “Toolkit 2” που προβλέπεται για τον τομέα της μεταποίησης.

Αυτό που η συμφωνία – θάνατος απαιτεί, είναι η ιδιωτικοποίηση των δικτύων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας.

Αυτό που η συμφωνία – κόλαφος απαιτεί, είναι η «μεταρρύθμιση» των αγορών εργασίας για να συμμορφωθούν με «ευρωπαϊκές βέλτιστες πρακτικές», όταν πρόκειται για μαζικές απολύσεις και

διαθεσιμότητες.

Αυτό που η συμφωνία – απάτη απαιτεί, είναι η μεταφορά € 50 δισεκατομμυρίων εθνικής περιουσίας σε ένα ταμείο ιδιωτικοποιήσεων, που “πέτυχαν” να έχει έδρα στην Ελλάδα (τι καλά!!!). Αυτά τα χρήματα θα χρησιμοποιηθούν για την ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών (€ 25.000.000.000) μειώνοντας την αναλογία χρέους / ΑΕΠ (€ 12.5 δισεκατομμύρια) και τις “επενδύσεις” (€ 12.5 δισεκατομμύρια). Και βέβαια με τον όρο πως μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να καλύψουν οποιοδήποτε χρέος, ακόμα και αυτό που θα δημιουργηθεί σε περίπτωση ενός, ακόμα, μελλοντικού μνημονίου. Όλα τα έχουν προβλέψει τα “αφεντικά”...

Η συμφωνία – μην πω κάτι χειρότερο.. απαιτεί την αναθεώρηση της νομοθεσίας, με την εξαίρεση του “ανθρωπιστικού” πακέτου έκτακτης ανάγκης, που ψηφίστηκε από το Ελληνικό Κοινοβούλιο από τις 20 Φεβρουαρίου, προκειμένου να τροποποιήσει τυχόν νόμους που «υπαναχώρησε» η ελληνική κυβέρνηση σε σχέση με τις προηγούμενες δεσμεύσεις προς τους δανειστές. Προβλέπουν δηλαδή, μας το λένε κατάμουτρα ότι τίποτα δεν είναι εφαρμόσιμο και θα καταλήξουμε να ζητιανεύουμε για βοήθεια. Το ξέρουν πάρα πολύ καλά αυτό, κι είμαι σίγουρος πως το ξέρουν πολλοί κι από τους κυβερνώντες.

Αυτές είναι οι “ελάχιστες απαιτήσεις” που η Ελλάδα πρέπει να εκπληρώσει πριν από ΚΑΘΕ διαπραγμάτευση για την ελάφρυνση του χρέους, παράταση των όρων, και πριν τα πρόσθετα κεφάλαια που παρέχονται από τον EMS να μπορέσουν να καταφθάσουν.

Έτσι, ποτέ δεν υπήρξαν νέοι όροι που είναι ηπιότεροι από ότι σε προηγούμενες συμφωνίες, τύπου Γιουγκέρ, διότι, απλά, δεν υπάρχουν όροι. Υπάρχουν, μόνο, ελάχιστες απαιτήσεις που τίθενται αποκλειστικά στην Ελλάδα πριν από τη διαπραγμάτευση για συμφωνία – 3ο μνημόνιο.

Τώρα, μπροστά στη λαίλαπα της ΕΕ των κατακτητών, αποικιοκρατών όλοι οι “ντόκτορες” οικονομολόγοι του κόσμου, όπως και να λέγονται, ας σκίσουν τα πτυχία τους.

Όλοι οι ηλίθιοι αναθεωρητές, ημι-σοσιαλιστές, όλοι εκείνοι που χθες δήλωναν ότι η δουλειά των επαναστατών, μαρξιστών, κλπ ήταν να συστρατευθούν με το ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να τον κρατήσουν ειλικρινά ριζοσπαστικό και ανατρεπτικό μπορούν πλέον (θέλω να ελπίζω δηλαδή ότι μπορούν), να καταλάβουν ότι η ένταξη η δικιά τους στο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν τίποτα άλλο παρά μια ανέντιμη προσπάθεια να προκαταλάβουν τις προοπτικές για την κοινωνική επανάσταση, κερδίζοντας “άφεση αμαρτιών” παρασύροντας στην παιδική χαρά του ΣΥΡΙΖΑ τους πραγματικούς αγωνιστές συντρόφους της ρήξης και της ανατροπής. Εμάς, λοιπόν στο δρόμο της σύγκρουσης, της ελπίδας και της διεκδίκησης θα μας βρουν και πάλι. Είμαστε συνηθισμένοι στην πάλη και ποτέ δεν επαναπαυόμαστε.

Τα θεσμικά όργανα του Ευρωπαϊκού καπιταλισμού ξέρουν καλά. Καταλαβαίνουν το αίμα όταν το μυρίζουν. Ξέρουν τη “νίκη”, όταν τη δοκιμάσουν. Και το αίμα του λαού μας είναι η γεύση της νίκης στο στόμα της Τρόικα.

Να μάθουν λοιπόν ότι το αίμα κι ο ιδρώτας ο δικός μας και των παιδιών μας δε θα γίνεται βορά των αδηφάγων στομαχιών τους.

Εμείς θα νικήσουμε!

20 Ιούλη του 2015